

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Fremskridtpartiet har gentagne gange – eksempelvis ved L 74 af 3. november 1978 – foreslået totalophævelse af kapitalvindingsskatten. (Folketingstidende 1978–79, forhandlingerne sp. 1647 og 3105, tillæg A sp. 1237). Se også FREMSKRIDT 1978–1, side 28, og 1977–21, side 17 med henvisninger.

Folketingsflertallet har imidlertid bestandig været imod.

Dette er sørgeligt af masser af grunde. Blandt andet fordi arbejdsløshedstallene oplagt vil falde væsentligt, hvis kapitalvindingsskatten ikke mere hindrer, at virksomhederne skifter ejere til trods for, at andre (oftest yngre kræfter) er bedre egnede til dynamisk at drive og udvide de pågældende virksomheder.

Alle kan se det urimelige i at beskatte arbejdsfrie indtægter mildere end indtægt skabt i sved og slid, undertiden med invalidering til følge. Men når man så kommer dybere ned i problemet, opdager man, at skat på mange såkaldt arbejdsfrie indtægter virker asocialt over for den lille mand, og at en rimelig fordeling mellem skat på arbejdsindkomster og arbejdsfri indkomster simpel hen er ulidselig i et samfund med store beskatningsprocenter. Løsningen på dilemmaet er hverken at beskatte den ene eller den anden form for indkomst.

Skavankerne ved beskatningen af de såkaldte arbejdsfrie indtægter (kapitalvindingsskat) er bl. a. følgende:

Kapitalvindingsskatten virker som en bremseklovs på omsætningen af landets faste ejendomme, erhvervsvirksomheder (goodwill, aktier m. v.) og andre kapitalgoder. Udbuddet hæmmes og forsinkes (stavnsbindingseffekten). Priserne stiger med beløb op imod, hvad de nuværende ejere med eller uden føje forestiller sig at skulle udrede i kapitalvindingsskat. Det er nu engang virkningen af enhver skat i handelsleddet, hvad enten man indretter den som benzinafgift, moms, kapitalvindingsskat eller på en fjerde facon. Mange erhvervsvirksomheder m. v. forbliver derfor hos indehavere, der ikke længere magter at følge tidens udvikling. I landbruget har for eksempel unge landmænd i gennemsnit 2½ gang så stor produktion som ældre, der ikke kan klare husdyr, men lader maskinstationer gøre markarbejdet og i det hele er kørt for trætte til nye initiativer. Men de må blive hængende på gården, fordi den udbetaling, de kan opnå ved salg, når kapitalvindingsskatten er trukket fra, ikke er tilstrækkelig til, at de kan erhverve anden bolig til dem selv og familien. Derfor kommer næste generation for sent i gang. Da landbruget er et basiserhverv, gør det ondt mangfoldige steder (slagterier, konserverfabrikker, håndværkere, transporterhverv, handel osv. osv.), at kapitalvindingsskatten har gjort landbruget til et gammelmandserhverv. At dette ikke er en hvid propagandaløgn blev på ny bekræftet, da regeringen måtte gennemføre en lempelse for generationsskiftet i slutningen af 1977, fordi den totalt skattekyndige Anker Jørgensen under valgkampen var blevet narret til at give fremskridtsfolk på Holstebrokonten løfter herom. Resultatet blev trods de knappe tidsfrister en kæmpeopblomstring af generationsskifterne (tallene kan man læse i FREMSKRIDT 1979–9 side 14). At dansk landbrug bestandig taber skridt i den internationale konkurrence hvert eneste år er en kendsgerning. Kapitalvindingsskatten er den vigtigste enkeltårsag hertil.

Også i andre tilfælde hæmmes unge driftige erhvervsfolks udvikling. Ved salg af hidtidig virksomhed kan de ikke fortsætte i en større, fordi kapitalvindingsskatten tapper dem for deres likvide midler. Det er en dødsensalvorlig sag, at det er sådan. Danmark har meget hårdt brug for ikke at hæmme avancementsmulighederne for den unge initiativrige, som er begyndt småt med en virksomhed – i by eller på land – og som nu har oparbejdet erfaring, kundekreds og dygtighed, så hans gåpåmod kan bære, at der fortsættes under rummeligere pladsforhold på steder, hvor trafikforbindelser, arbejdskrafttilgange osv. er bedre tilpasset den størrelse, erhvervsmanden nu kan klare.